

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Nacsá András által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Mónus László jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Békés Megyei Bíróságon 7.K.23.247/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. december 11-én kelt 7.K.23.247/2007/20. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 7.K.23.247/2007/20. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 363.000 (háromszázhatvanháromezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2005 évre általános forgalmi adó adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le. Ennek eredményeként a felperes terhére 10.924.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, továbbá kötelezte 5.462.000 Ft adóbírság és 1.033.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. A revízió megállapította, hogy a felperes a P. Rt. alvállalkozójaként az M. Rt. részére végzett hírközlési rézkábeles építési munkákat. A felperes a munkák elvégzéséhez további alvállalkozókat vett igénybe, a befogadott számlák kapcsán az adóhatóság megállapította, hogy a gazdasági események nem a számlákon feltüntetett felek között jöttek létre, így általános forgalmi adó levonására jogszerűen nem alkalmasak. Az alperes 8529599234 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az adóhatóság a tényállást nem tárta fel, valósági gazdasági események alapján élt áfa-levonási jogával.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát megváltoztatta és a felperes terhére megállapított adóhiánynak minősülő adókülönbözetet 6.050.000 Ft-ra mérsékelte. A mérsékelt adóhiány után a felperest 3.025.000 Ft adóbírság és 572.218 Ft késedelmi pótlék terheli, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdés a) pontjára, 35. § (1) bekezdésére, 43. § (4) bekezdésére és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 166. § (2) bekezdésére azzal, hogy az adólevonási jog gyakorlásának alapvető feltétele a gazdasági esemény és az általános forgalmi adó áthárítását hitelesen tükröző számla, amely hitelesség részben alaki, részben tartalmi hitelességet foglal magába.

A szakipari munkákról kiállított számlák vonatkozásában az adóhatóság teljes körűen nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, a valós gazdasági esemény teljes körű feltárásához nem mellőzhette volna a célvizsgálat lefolytatását a P. Rt-nél. A bizonyítékok és a számlakiállítók nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes a ... Irodától, az F.Kft-től, az E. Kft-től, N. egyéni vállalkozótól és a ... Bt-től befogadott számlák tekintetében jogszerűen gyakorolta adólevonási jogát.

Ugyanakkor a földmunkákról kibocsátott számlák tartalmi hitelessége kapcsán a bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak. Az S. Bt., az L. Bt. és K. egyéni vállalkozó esetében a bizonyítékok nem támasztották alá a számlák tartalmi hitelességét.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és keresetének teljes körű helyt adását. Jogi álláspontja szerint az első fokú bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésével tévesen értékelte és részben iratellenesen állapította meg a tényállást, amelyből téves jogkövetkeztetést vont le. A földmunkák elszámolásával kapcsolatos számlák is valós gazdasági eseményt tükröznek.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság által elfogadott szakipari munkák számláival kapcsolatban az alperes sem felülvizsgálati kérelmet, sem csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem nyújtott be, így ezen számlák tartalmi hitelességét a Legfelsőbb Bíróság nem vizsgálta.

A felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellegéből adódóan - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére, felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős ítélet tényállást nem állapított meg, hiányos vagy iratellenes megállapításokat tartalmaz, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint azonban az első fokú bíróság a felülvizsgálati kérelemmel érintett földmunkákkal kapcsolatban a tényállást teljes körűen feltárta, iratellenes megállapításokat nem tett, és a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése sem volt megállapítható. Az első fokú bíróság mindhárom számlakiállító kapcsán részletesen ismertette a bizonyítékokat és azokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján értékelte. A Pp. 221. § (1) bekezdés alapján indokolta, miért nem fogadható el, hogy a számlakiállítók és a felperes között tényleges gazdasági kapcsolat állt fenn, amelyet az általuk kiállított és a felperes által befogadott számlák hitelt érdemlően igazolnának.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. október 15.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró